

การวิเคราะห์ทางการเงินของอุตสาหกรรมกระสอบในประเทศไทย

นางสุรทิน เป็รื่องเวทย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต

ภาควิชาการธนาคารและการเงิน

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2525

ISBN 974-560-967-6

008146

118047336

A FINANCIAL ANALYSIS OF JUTE MILL INDUSTRY IN THAILAND

Mrs. Suratin Preungvate

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Accountancy
Department of Banking and Finance
Graduate School

Chulalongkorn University

1982

ISBN 974-560-967-6

หัวข้อวิทยานิพนธ์
โดย
ภาควิชา
อาจารย์ที่ปรึกษา

การวิเคราะห์ทางการเงินของอุตสาหกรรมกระสอบในประเทศไทย
นางสุรทิน เป็รื่องเวทย์
การธนาคารและการเงิน
รองศาสตราจารย์ชดาวดี มีนะกนิษฐ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาคำหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

สุรทิน เป็รื่องเวทย์

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุประคินรุ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

Dr. Sangwar

ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ สังวร บัญญาคิติก)

Dr. Chawadee

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ชดาวดี มีนะกนิษฐ)

Dr. Sumanee

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ สุมาลี จิระมิตร)

Dr. Sirinanth

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิรินันท์ ชนิตยวงศ์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การวิเคราะห์ทางการเงินของอุตสาหกรรมกระสอบใน
ประเทศไทย
ชื่อนิสิต นางสุรทิน เป็รื่องเวทย์
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ชดาวดี มีนะกนิษฐ
ภาควิชา การธนาคารและการเงิน
ปีการศึกษา 2524

บทคัดย่อ

อุตสาหกรรมกระสอบในประเทศไทย เป็นอุตสาหกรรมด้านเกษตรกรรม เนื่องจากวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตได้แก่ ปอ และผลิตผลที่ได้คือ กระสอบป่านที่นำมาบรรจุผลผลิตทางเกษตร ซึ่งก่อน พ.ศ. 2495 ประเทศไทยต้องสั่งซื้อกระสอบจากประเทศอินเดียและปากีสถานมาเพื่อใช้บรรจุสินค้าทางเกษตรในประเทศไทย ต่อมาหลังจาก พ.ศ. 2495 ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลให้ตั้งโรงงานผลิตกระสอบขึ้น จากนั้นก็มีโรงงานตั้งเพิ่มขึ้นอีกเรื่อยมา กำลังการผลิตกระสอบขยายตัวสูงมากจนกระทั่งผลิตเกินความต้องการใช้ภายในประเทศ จนกลายเป็นอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกก่อให้เกิดปัญหาการค้าราคาขึ้นเอง เพราะราคาที่ส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศต่ำกว่าราคาจำหน่ายในประเทศ ในขณะที่ต้นทุนการผลิตต่าง ๆ ได้เพิ่มมากขึ้น จนกระทั่งบางโรงงานต้องเลิกผลิตกิจการไปในที่สุด วิทยานิพนธ์นี้จึงมุ่งศึกษาถึงฐานะทางการเงินของผู้ผลิตทั้งอุตสาหกรรม โดยทำการวิเคราะห์ตัวเลขจากงบการเงินที่เปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อให้ทราบถึงต้นทุนการผลิต สมรรถภาพในการหากำไร สภาพเสถียร และแนวโน้มของภาวะอุตสาหกรรมนี้ในอนาคต อีกทั้งศึกษาถึงภาวะโดยทั่วไปของอุตสาหกรรมกระสอบเพื่อประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ และนักลงทุนในการที่จะตัดสินใจลงทุนในอุตสาหกรรมนี้

ภาวะการผลิตกระสอบในประเทศไทย ปัจจุบันมีโรงงานทั้งหมด 14 แห่ง ในจำนวนนี้เป็นรัฐวิสาหกิจ 3 แห่ง และเป็นของเอกชน 11 แห่ง โรงงานทอกระสอบ ส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดกลาง ตั้งอยู่ทางภาคกลางและภาคตะวันออก เวียงเหนือ วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการผลิตกระสอบคือ ปอแก้วและปอกระเจา ซึ่งต้องใช้ปีละประมาณ 200,000 เมตริกตัน ราคาปอโดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 4 - 5.50 บาท ต่อกิโลกรัม ราคาปอขึ้นอยู่กับปริมาณการปลูกปอของชาวไร่ในแต่ละปี ซึ่งไม่แน่นอน แรงงานที่ใช้ ส่วนใหญ่เป็นหญิงประมาณร้อยละ 90 ของแรงงานทั้งหมด ซึ่งต้องใช้แรงงานประมาณ 30,544 คนต่อปี กำลังการผลิตขณะนี้โรงงานทั้ง 14 แห่งสามารถผลิตกระสอบได้เกิน ความต้องการใช้ภายในประเทศ จำเป็นต้องส่งออกไปแข่งขันกับต่างประเทศ ต้นทุน การผลิตสูงขึ้นมากเนื่องจากการปรับอัตราค่าแรงงานขั้นต่ำ และการขึ้นค่ากระแสไฟฟ้า ของรัฐบาล อีกทั้งค่าวัตถุดิบก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน ทำให้ต้นทุนการผลิตขณะนี้ประมาณ 14.00 - 15.00 บาทต่อใบ ในขณะที่ราคาจำหน่ายในประเทศประมาณ 13.50 - 14.50 บาท ต่อใบ และราคาขายส่งกระสอบไปยังต่างประเทศประมาณ 11.00 - 12.50 บาทต่อ ใบเท่านั้น เมื่อสถานการณ์เป็นเช่นนี้ทำให้พ่อค้าผู้ผลิตกระสอบต้องการขายกระสอบใน ประเทศให้ได้มากที่สุด จึงเกิดปัญหาขายตัดราคากันเองทำให้ราคาขายลดลงมาเรื่อย ๆ ภาวะการค่ากระสอบต้องประสบปัญหาค่านี้นาโดยตลอด จนเป็นเหตุให้เกิดการรวมกลุ่ม โรงงานทอกระสอบขึ้น แต่เนื่องจากมีปัญหาค่านี้นละเมิดกฎข้อบังคับทำให้การรวมกลุ่มต้อง สลายตัวไปในที่สุด นอกจากนี้ตลาดต่างประเทศก็ไม่อำนวยให้ส่งกระสอบไปขายยังต่าง ประเทศได้เพราะมีประเทศคู่แข่งที่สำคัยรายใหญ่คือประเทศอินเดียและปากีสถาน อีกทั้งขณะนี้ประเทศจีนเข้ามาแข่งขันในตลาดอีกด้วย ทำให้ภาวะการค้าของอุตสาหกรรม นี้ไม่แจ่มใสเท่าที่ควร

การวิเคราะห์ทางการเงินของอุตสาหกรรมกระสอบในประเทศไทย ในช่วงปี 2519 - 2522 ได้ทำการวิเคราะห์โดยคำนวณหาอัตราส่วนทางการเงินซึ่งได้ ข้อมูลมาจากงบการเงินของอุตสาหกรรมนี้ ในการวิเคราะห์จะแบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ คือ (1) วิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของแต่ละบริษัทตามขนาดของอุตสาหกรรม

ซึ่งแบ่งออกเป็นกิจการขนาดใหญ่ กิจการขนาดกลาง และกิจการขนาดเล็ก (2) หา
อัตราส่วนทางการเงินโดยเฉลี่ยของกิจการในแต่ละขนาด (3) หาอัตราส่วนทางการเงิน
โดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรม และ (4) วิเคราะห์แนวโน้มของอัตราส่วนทางการเงิน
ของแต่ละประเภทเพื่อให้เห็นการเคลื่อนไหวของอัตราส่วนต่าง ๆ ของแต่ละบริษัท
เปรียบเทียบกับอัตราส่วนโดยเฉลี่ยของกิจการในแต่ละขนาด และของทั้งอุตสาหกรรม
ด้วย ในการวิเคราะห์และเปรียบเทียบนี้บริษัทที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้งหมด
9 บริษัท ได้ทำการวิเคราะห์โดยคำนวณหาอัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญ 4 ประเภท
ด้วยกัน คืออัตราส่วนที่แสดงสภาพคล่อง อัตราส่วนแสดงสภาพเสี่ยง อัตราส่วนที่แสดง
สมรรถภาพในการดำเนินงาน และ อัตราส่วนที่แสดงสมรรถภาพในการหากำไร ซึ่ง
อัตราส่วนแต่ละประเภทนี้ได้แบ่งไปตามความเหมาะสมได้อีกทั้งหมด 15 อัตราส่วน
ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ถึงฐานะทางการเงินของกิจการในแต่ละขนาด พบว่าบริษัทที่มี
กิจการขนาดใหญ่มีสภาพคล่องต่ำกว่ากิจการที่มีขนาดกลาง แต่สูงกว่ากิจการที่มีขนาด
เล็ก ทางด้านสภาพเสี่ยงกิจการที่มีขนาดใหญ่มีอัตราส่วนนี้สูงกว่ากิจการขนาดกลาง
และขนาดเล็กด้วย ส่วนสมรรถภาพในการดำเนินงานพบว่าการที่มีขนาดใหญ่มีอัตรา
ส่วนต่ำกว่ากิจการที่มีขนาดกลางแต่สูงกว่ากิจการที่มีขนาดเล็ก สำหรับสมรรถภาพใน
การหากำไร พบว่าการที่มีขนาดใหญ่มีกำไรจากการดำเนินงานต่ำกว่ากิจการขนาด
กลางและขนาดเล็กอีกเช่นเคย จึงพอที่จะสรุปได้ว่ากิจการขนาดกลางมีฐานะทางการเงิน
เงินเป็นที่น่าพอใจกว่ากิจการที่มีขนาดใหญ่และกิจการที่มีขนาดเล็ก ทั้งในด้านสภาพคล่อง
สภาพเสี่ยง และสมรรถภาพในการหากำไร ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากสภาพคล่อง ปรากฏว่า
กิจการขนาดกลางมีหนี้สินหมุนเวียนใกล้เคียงกับสินทรัพย์หมุนเวียน ในขณะที่กิจการขนาดใหญ่
และกิจการขนาดเล็กมีจำนวนหนี้สินหมุนเวียนมากกว่าสินทรัพย์หมุนเวียน นอกจากนี้
กิจการขนาดกลางยังสามารถขายสินค้าที่มีอยู่ได้เร็วกว่ากิจการขนาดใหญ่ ทางด้านสภาพ
เสี่ยงปรากฏว่ากิจการขนาดกลาง ใช้เงินทุนจากส่วนของหนี้สินที่ไม่ส่งเงินคืนไป ทำให้
สภาพเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี ทางด้านสมรรถภาพในการหากำไร ก็พบว่าการ
ขนาดกลางมีจำนวนขาดทุนสุทธิหลังหักภาษีต่อค่าขายน้อยกว่ากิจการขนาดเล็ก แสดงให้

เห็นว่าโอกาสที่จะทำกำไรของกิจการขนาดกลางมีมากกว่ากิจการขนาดเล็ก จากผลการวิเคราะห์จากกล่าวโดยส่วนรวมได้ว่าฐานะทางการเงินของอุตสาหกรรมกระสอบในประเทศไทยอยู่ในเกณฑ์ที่ยังไม่น่าพอใจนัก โดยเฉพาะสภาพคล่องที่ค่อนข้างต่ำ และสมรรถภาพในการหากำไรก็ต่ำมากด้วย ทำให้ผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนไม่คุ้มค่าง่ายที่ได้ลงทุน ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถดึงดูดใจแก่นักลงทุนได้

ด้านการบริหารเงินทุนของอุตสาหกรรมกระสอบในประเทศไทย แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ โครงสร้างของเงินทุนและงบแสดงที่มาและใช้ไปของเงินทุน เพื่อพิจารณาว่าอุตสาหกรรมนี้จัดหาเงินทุนได้โดยวิธีใด และใช้เงินทุนนั้นไปด้วยความเหมาะสมหรือไม่ โดยศึกษาจากงบดุลรวมของกิจการแต่ละขนาดและของอุตสาหกรรม จากการศึกษพบว่า โครงสร้างของเงินทุนของกิจการขนาดใหญ่ กิจการขนาดกลาง กิจการขนาดเล็กและของอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่จะประกอบด้วยทุนที่มาจากหนี้สินเฉลี่ยแล้วประมาณร้อยละ 30.23, 66.13, 63.80 และ 75.00 ตามลำดับ และมักจะเป็นหนี้สินระยะสั้นซึ่งได้แก่เงินเบิกเกินบัญชี เงินกู้ยืมจากธนาคาร และตั๋วเงินจ่ายเฉลี่ยแล้วประมาณร้อยละ 64.31, 57.98, 52.99 และ 61.72 ตามลำดับและส่วนที่เหลือมาจากส่วนของผู้ถือหุ้นประมาณ 19.72%, 33.83%, 37.20% และ 25.00% ตามลำดับ และส่วนของผู้ถือหุ้นที่มาจากกำไรสุทธิเฉลี่ยแล้วประมาณร้อยละ 26.03, 31.11, 42.35 และ 23.54 ตามลำดับ เมื่อมาพิจารณาทางด้านแหล่งที่มาและการใช้ไปของเงินทุนหมุนเวียนปรากฏว่าอุตสาหกรรมกระสอบโดยทั่วไปมีเงินทุนหมุนเวียนลดลง เนื่องจากการใช้ไปของเงินทุนหมุนเวียนมากกว่าที่ได้มาของเงินทุนหมุนเวียน ส่วนทางด้านแหล่งที่มาและการใช้ไปของเงินทุนนั้นก็ปรากฏว่ามีการใช้เงินทุนที่ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์และนโยบายการใช้เงินทุนที่ดี ซึ่งจะก่อให้เกิดสภาพเสี่ยงสูง อีกทั้งยังจะก่อให้เกิดผลตอบแทนต่ำอีกด้วย

ทางด้านปัญหาและข้อคิดเห็น ปัญหาที่สำคัญของอุตสาหกรรมกระสอบในประเทศไทยขณะนี้มากมายหลายปัญหากวักกัน ซึ่งประกอบด้วยปัญหาค่าจ้างแรงงาน ค่ากระแสไฟฟ้าที่สูงขึ้น วัตถุดิบในการผลิตที่มีปริมาณไม่สม่ำเสมอ ซึ่งเป็นปัญหาให้ต้นทุน

ผลิตกระสอบสูงกว่าราคาขายตกลงมา รัฐบาลผลิตเกินความต้องการใช้ในประเทศ ต้อง
 ส่งออกไปแข่งขันกับต่างประเทศในราคาที่ต่ำกว่าในประเทศ ปัญหาที่มากขณะนั้นคือ การ
 แข่งขันของวัสดุเส้นใยสังเคราะห์ คือพลาสติก แทนกระสอบป่าน นอกจากนั้นแหล่งเงิน
 ทุนที่สำคัญในการดำเนินงานส่วนใหญ่ของอาศัยแหล่งเงินทุนจากขั้วสินระยะสั้น เพราะ
 ขาดแหล่งเงินทุนระยะยาว ทำให้นโยบายการจัดการเงินทุนของอุตสาหกรรมนี้เป็นไปด้วย
 ความไม่สอดคล้องกับอายุการใช้งานของสินทรัพย์ที่จะลงทุน ซึ่งอาจจะพิจารณาได้ว่าอุตสาหกรรม
 นี้เป็นอุตสาหกรรมที่ค่อนข้างเสี่ยงและให้ผลตอบแทนต่ำ แต่ขณะนี้สมาคมอุตสาหกรรม
 กระจกกระสอบไทยได้มีบทบาทที่จะพยายามช่วยเหลืออุตสาหกรรมนี้เพื่อให้อยู่รอดมาโดย
 ตลอด อย่างไรก็ตามแนวทางการแก้ไขปัญหาก็เกิดขึ้นโดยการสนับสนุนปลูกปอกระเจาให้
 เพิ่มมากขึ้นเพื่อที่จะไม่ขาดแคลนวัตถุดิบ ควรระงับการขยายหรือตั้งโรงงานเพิ่มเพื่อไม่
 ให้ผลผลิตกระสอบเกินความต้องการมาก ในด้านต้นทุนการผลิต ด้านแรงงานและค่า
 กระแสไฟฟ้าคงจะควบคุมได้ยากเพราะเป็นไปตามคำสั่งรัฐบาลแต่ก็ควรปรับปรุงประสิทธิภาพ
 ในการทำงานของคณงาน ประหยัดค่าวัตถุดิบโดยการคัดเลือกพืชที่มีคุณภาพดีมาผลิต
 ควรประหยัดการใช้กระแสไฟฟ้าเท่าที่สามารถจะทำได้ อีกทั้งปรับปรุงประสิทธิภาพการ
 ทำงานของเครื่องจักรให้ดีขึ้น สำหรับการแก้ไขปัญหาด้านการจำหน่าย ควรสนับสนุนให้
 มีการรวมกลุ่มโรงงานเพื่อไม่ให้ขายตัดราคากันเอง โดยทางราชการเข้ามามีบทบาท
 และร่วมกำหนดหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติให้รัดกุม ซึ่งอาจจะออกเป็นกฎหมายบังคับอย่าง
 เช่น การรวมกลุ่มโรงงาน ในการผลิตและจำหน่ายของสมาคมน้ำตาลแห่งประเทศไทย
 นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้มีการใช้กระสอบป่านบรรจุสินค้าทางด้านอื่นอีกด้วย ควรเสนอ
 ต่อรัฐบาลให้ช่วยจัดหาแหล่งเงินทุนระยะยาว เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมนี้ และธนาคาร
 แห่งประเทศไทยควรเร่งรัดพิจารณาการขยายวงเงินเครดิตในอัตราดอกเบี้ยต่ำเพิ่มขึ้น
 เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการของแต่ละโรงงานเพื่อความอยู่รอดของอุตสาหกรรมนี้
 ตลอดไป.

Thesis Title **A Financial Analysis of Jute Mill
Industry in Thailand**

Name **Mrs. Suratin Preungvate**

Thesis Adviser **Associate Professor Thadavadi Manakanit**

Department **Banking and Finance**

Academic Year **1981**

Abstract

Jute industry Thailand is an agro-industry which uses jutes as raw materials. And the products are jute bags which use in containing agricultural products. Before B.E. 2495, Thailand used to import jute bag from India and Pakistan. After B.E. 2495 jute mills were established in Thailand under government support. The number of jute mills were increasing and jute products were also increasing at a high rate, So the quantity of jute goods in Thailand is now exceeding the normal demand of internal consumption. Later, it became the industry for exporting. The jute mill companies had to compete each other to export their products. While the cost of production is increasing, the export price maintains low in order to survive the foreign market. Many company could not tolerate the heavy loses and had to withdraw from business. This thesis intends to study into financial status of the producers in the whole industry by analysing status which is publicly revealed in order to find out the cost of production, efficiency of making profit, the debt ratio, and the tendency of

23

jute industry in the future. Moreover, it is aimed to study into the general situation of the jute industry for the future use of those who are interested in it and for the investors who are deciding to invest in this kind of industry.

There are 14 factory of jute mills in Thailand, 3 of which are state enterprises and the rest are privately owned. The mills are situated in the central and northeastern part of the country. Raw materials are jute and kenaf which are about 200,000 metric tons annually. The average price of raw material is about 4-4.50 baht per kilogramme which depends largely on the quantity of jute plants, 90 percent of labour force are women and they require 30,544 workers per year. Rate of production is now exceeding the domestic demands and has to be exported at the losing price. Because the cost of production of standard rice bag is about 14.00-15.00 baht per bag but the local market price is about 13.50-14.50 baht per bag and the export price is only 11.00-12.50 baht per bag. Firstly, the producers try to increase their local sales as much as possible by cutting the selling price in order to gain market share. The producers have endeavored to solve such problems by forming a jute goods producer group to cooperate in stabilize the price. But it could run for a short period due to the violation of rules by some producers. The competition in the foreign markets are also tough. Among these competitors are India, Bangladesh and China. The situation of the jute industry and jute market is rather obscure.

The analysis of the financial aspect of jute industry in Thailand during B.E. 2519-2522 by calculating financial ratio which derive from financial statements of this industry. The analysis consists of four characters as follows (1) analysing financial ratios of every company in this industry by deviding into large, medium and small size (2) finding average financial ratios of each size (3) finding average financial ratios of the industry (4) studying the trend of financial ratio in order to compare the movement of financial ratio of each company, with the average ratio of each group of companies and compare with the whole industry. In analysing and comparing of this industry, there are 9 companies for analysing and calculating in 4 kinds of financial ratios i.e., liquidity ratio, leverage ratio, efficiency ratio and profitability ratio which in each kind of ratios can be devided into 15 ratios appropriately. In our analysis of financial status of the companies in each size, we found that liquidity ratio of large size companies is lower than those of medium size but higher than those of small size, leverage ratio of large size is higher than those of medium size and small size, efficiency ratio of large size is lower than those of medium size but higher than those of small size, and profitability ratio of large size is lower than those of medium size and small size. So we can conclude that financial status of medium size is more satisfied than both large and small size in liquidity, leverage, profitability. It might be considered that medium size has favourable liquidity

because current liability is almost equal to current asset. But large and small sizes appeared that current liabilities exceed current assets. Besides, medium size can sell products quicker rate than large size. In leverage aspect, it is found that working capital on the liability portion was utilized by the medium size not too high. It mean that, its leverage is rather satisfied. In profitability aspect, it is found that the figure of net loss to sale in medium size is lower than those of others. Therefore, the opportunity to make a profit of the medium size is more than those of others. As a whole industry, it might be concluded that financial status was unsatisfactory; especially liquidity and profitability, which are not yet attractive to the investors.

Studying into the capital management of financial administration of the jute industry in Thailand, this thesis concentrates in 2 parts i.e (1) the capital structure (2) the statement of the source of funds and the uses of funds for the purpose of finding out the methods of securing the funds, the ways of spending those funds by studying from the balance sheets of each size of the industry. It is found that the capital structure of the large, medium, small companies and of the industry is consisted of the average liability by 80.28 %, 66.13 %, 63.80 % and 75.00 % respectively, and most of them are current liability in form of overdraft and bank loans approximately 64.31 %, 57.98 %, 52.99 % and 61.72 % respectively, and the rest from the manufacturing

companies themselves approximately 19.72 %, 33.88 %, 37.20 % and 25.00 % respectively. When we consider about the source of funds and the uses of working capital, it appeared that, generally, working capital has decreased due to using working capital more than getting it. For statement of the source of funds and the uses of funds, it is found that there are signs of unsuitable use of funds which cause the high rate of debt ratio and the low rate of profitability ratio, lest that the industry may not be able to repay in cash in time, if this is still consistently practised, the industry will be undergoing high risk and may effect its future financial security.

The major problems in the jute industry in Thailand are wage problems, high cost of electricity, the unstable supply of raw materials and the increasing cost of raw materials which cause the high cost of production while the marketing price of jute products is maintaining at the low level. Moreover, there are the problems of over production and the most critical of all, the competition of the synthesis fabric sacks. There are still some problems of capital and the source of funds and the uses of funds among others. The Thailand Jute Mill Association is always playing an important role to help surviving the whole industry. It is believed that the Government should pay more attention in encouraging and promoting the jute plantation and planning a suitable production scheme to meet market demands. The number and size of jute mills should be limited to what they are now to

prevent the over-production situation. At the cost of production side, though wage price and electricity cost are uncontrollable, the companies should keep operation cost as low as possible through improving job enrichment and cost reduction. In solving the problems of marketing, the jute industry companies should be encouraged to cooperate in stabilizing the price through their association and the Government should come in to help drafting rules and orders to keep the jute mills together. Moreover, the Government should encourage the use of jute bag for containing various kind of products widely as possible. On financial aspect, the jute companies should review their funding policies to suit the spending terms such as borrowing a short-term loan for really short-term investment. In case of looking long-term funding sources, the Government, again, should come in to find the funding sources to help the whole industry, The Bank of Thailand too, should increase the amount of credit at the low-rate interest for the survival of jute industry companies through the critical period.

คู่มือวิทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กติกกรรมประกาศ

ในการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ชทาวดี มีนะกนิษฐ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ไว้เป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ พร้อมทั้งช่วยวางแนวทางและตรวจแก้ไขรายละเอียดมาโดยตลอดจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

นอกจากนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ นายประเทพ ศรีชัย รักษาการหัวหน้า ฝ่ายอำนวยการบริษัทกระสอบอีสาน จำกัด ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูล ให้คำแนะนำ เป็นกำลังสำคัญ ในการตรวจ แก้ไข จนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์ ผู้เขียนขอขอบคุณอย่างสูง และผู้เขียนขอกราบ ขอบพระคุณคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ คือ ศาสตราจารย์ สังวร ปัญญาคติก ประธาน กรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ สุมาลี จิระมิตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิรินันท์ ธนิตยวงศ์ กรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าตรวจสอบให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความเรียบร้อยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

พร้อมกันนี้ ผู้เขียนขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ เป็น อย่างดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงต่อทุก ๆ ท่านที่มีใจกล่าวนามในที่นี้ด้วย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	หน้า
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ค
รายการตารางประกอบ	ณ
รายการรูปประกอบ	ด
บทที่	ห
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่อง	1
วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
ขั้นตอนและวิธีดำเนินการศึกษา	3
ความสำคัญหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา ...	4
2 ภาวะโดยทั่วไปของอุตสาหกรรม	5
ประวัติความเป็นมา	5
ผลิตภัณฑ์ของโรงงานทอกระสอบ	6
วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต	7
กรรมวิธีการผลิต	10
ภาวะการผลิตของอุตสาหกรรมกระสอบไทย	15
-จำนวนโรงงานผู้ประกอบการกระสอบ	15
-กำลังการผลิต	18
-ต้นทุนการผลิต	21
-แรงงานที่ใช้ในโรงงานทอกระสอบ	24

บทที่	หน้า
-ปริมาณการผลิต	25
ภาวะการค้า	27
การใช้ในประเทศ	27
การส่งออก	30
ราคาจำหน่ายในประเทศ	36
ราคาส่งออก	41
การรวมกลุ่มและบริษัทค้ากระสอบสยาม จำกัด	42
สิทธิพิเศษทางการค้า	45
แนวโน้มของการใช้กระสอบภายในประเทศ	47
3 การวิเคราะห์ทางการเงินของอุตสาหกรรมกระสอบ	51
วิธีวิเคราะห์ทางการเงิน	52
อัตราส่วนทางการเงิน	53
ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์	58
การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของแต่ละบริษัท	
เพื่อวิเคราะห์อัตราส่วนโดยเฉลี่ยของกิจการ	
ในแต่ละขนาด	60
วิเคราะห์เพื่อหาอัตราส่วนมาตรฐานของอุตสาหกรรมกระสอบ	93
การวิเคราะห์แนวโน้ม	97
4 การบริหารเงินทุนของอุตสาหกรรมกระสอบในประเทศไทย	134
โครงสร้างของเงินทุน	134
วิเคราะห์แหล่งที่มาและการใช้ไปของเงินทุน	199
5 สรุปปัญหาและข้อคิดเห็น	265
บรรณานุกรม	233
ภาคผนวก	285

ประวัติเขียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการตารางประกอบ

ตารางที่		หน้า
1	ราคาซื้อขายเฉลี่ยในประเทศ ณ ตลาดกรุงเทพ พ.ศ.2513-2523	9
2	บัญชีรายละเอียดสถานที่เพื่อการติดต่อกับสำนักงานใหญ่และ โรงงานของผู้ประกอบอุตสาหกรรมทดสอบ	16
3	บัญชีประวัติโรงงานทดสอบโดยสังเขปทั้งอดีตและปัจจุบัน..	17
4	จำนวนเครื่องทดสอบในประเทศไทย	19
5	จำนวนเครื่องปั้นค้ำยในประเทศไทย	20
6	ต้นทุนการผลิตทดสอบ	22
7	จำนวนแรงงานในอุตสาหกรรมทดสอบในประเทศไทย ...	25
8	ปริมาณแรงงานแต่ละส่วนของอุตสาหกรรมทดสอบไทย ...	26
9	ปริมาณการผลิตการส่งออกและใช้ในประเทศ	32
10	ยอดจกจำหน่ายผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเปรียบเทียบกับยอดขาย ของแต่ละเดือนในแต่ละปี	33
11	ยอดจกจำหน่ายผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเปรียบเทียบกับยอดของแต่ละ เดือนในแต่ละปี	34
12	แสดงการเปลี่ยนแปลงราคาจำหน่ายภายในประเทศ	39
13	ประเทศลูกค้าผลิตภัณฑ์ของรายสำคัญของประเทศไทย ในรอบแต่ละปี	40
14	ราคาเฉลี่ยทดสอบส่งออก	41
15	ปริมาณการผลิตข้าว, น้ำตาล และแนวโน้มการใช้ทดสอบ ภายในประเทศ	48

รายการรูปประกอบ

รูปที่

หน้า

1	ขั้นตอนกรรมวิธีการผลิตกระสอบ	12
2	กราฟแสดงแนวโน้มอัตราส่วนต่าง ๆ ของบริษัทโรงงานกระสอบ สหชัยภูมิ จำกัด	98
3	กราฟแสดงแนวโน้มอัตราส่วนต่าง ๆ ของบริษัทแหลมทองอุตสาหกรรม จำกัด	106
4	กราฟแสดงแนวโน้มอัตราส่วนต่าง ๆ ของบริษัทวนนท์ จำกัด ..	114
5	กราฟแสดงแนวโน้มอัตราส่วนต่าง ๆ ของบริษัทกระสอบสีบัว จำกัด	122
6	กราฟแสดงแนวโน้มอัตราส่วนต่าง ๆ ของบริษัทกระสอบอีสาน จำกัด	129
7	กราฟแสดงแนวโน้มอัตราส่วนต่าง ๆ ของบริษัทกระสอบปากช่อง จำกัด	136
8	กราฟแสดงแนวโน้มอัตราส่วนต่าง ๆ ของบริษัทจุฬอนิครัสตรี (1961) จำกัด	144
9	กราฟแสดงแนวโน้มอัตราส่วนต่าง ๆ ของบริษัทปทุมอุตสาหกรรม จำกัด	152
10	กราฟแสดงแนวโน้มอัตราส่วนต่าง ๆ ของบริษัทผลิตภัณฑ์ปอชุมแพ จำกัด	159